

Pieśń żołnierzy-Polaków.

Na melodyę: „Serdeczna Matko“.

Serdeczna Matko, Opiekunko świata,
Dosyć nam długie upłynęły lata,
Pod Twoją obroną żyliśmy spokojnie,
Nikt z nas nie wiedział o głodzie i wojnie.

O Matko Boska, czegośmy doczekali,
Ze każdy człowiek przed Tobą się żali.
Wojna okrutna, straszne krwi rozlanie —
Najświętsza Panno, co się z nami stanie?

Wejrzyj na lud Twój, Matko Boska z nieba!
Niezmienna drogość, brak Twym dzieciom chleba..
Ratuj nas, ratuj od głodu i moru,
Królowo świata, niebieskiego dworu!

Europejskie mocarstwa powstały,
Na całym świecie bitew słychać strzały.
Straszna rzeź wojny, krew się z wojska leje,
Jezus, Marya, co się teraz dzieje:

Ogrody, sady, role poniszczone,
Wioski, kościoły, fabryki spalone,
Miasta, fortece w gruzy rozsypane,
Wszystko się spełnia, co przepowiedziane.

Morskie okręta, parowce stłuczone,
Tysiące wojska w morzu zatopione,
I na dnie morskiem z światem się rozstają —
„Ratuj nas Matko!“ — do Ciebie wołają.

Strumieniem z oczu łzy płyną rodzinie —
Ojciec i matka nie wiedzą o synie.
W oczach im stoi to widzenie smutne,
Jak syna ranią szrapnele okrutne.

Rzewnie łzy leją siostry o swych bratów,
Ze straszną śmiercią giną z tego świata.
Szablą zrabany, granatem stargany —
Już brata niema — Jezu mój kochany!

I serce żony ciężko jest zranione,
Smutno spogląda w tę i ową stronę.
Męża nie widzi, bo już leży w grobie,
O Matko Boska! Cóż ja pocznę sobie?

Najstarszy syn mój na wojnę zabrany,
Ratuj mnie, ratuj, Jezu mój kochany!
Kilkoro drobnych zostało mi dzieci —
Matko Najświętsza! Miejże nas w pamięci!

Smutna ja, smutna, z dziećmi opuszczona —
Wciąż ubolewa za swym mężem żona;
Starsze sieroty rączki w niebo wznoszą,
Ciebie, Maryo, o opiekę proszą.

Kilka miesięcy już nam chleb nieznany,
Na naszych barkach stargane łachmany.
Wróć do nas, ojcze, abyś nas przyodził,
Chleba nam kupił, do ust naszych podał.

Na Godnie święta i Niedzielę Wielką
Miały rodziny boleść serca wszelką.
Zeszłego roku razem się modlili,
Z pieśnią na ustach Jezusa chwalili...

Ojcze i matko, syn twój teraz w polu,
Chodź, bracie, siostró, chodźcie na plac boju!
Chodźcie, rodzice, chodź, żono z dziatkami,
Ujrzyście wszystko, co się dzieje z nami.

Jezus, Maryo! Straszne widowisko!
Tu syn samotny, tam brat śmierci blisko,
Tu ojciec dzieci w strasznych bólach jęczy,
Już żony, dzieci nie zobaczy więcej.

Wierni żołnierze spowiedzi żądają,
Krew ich uchodzi, słabi się uznają
I pragną z Bogiem pojednać swą duszę.
O Matko Boska! Już umierać muszę!

(Ułożył żołnierz-Polak na polu walki w Galicyi.,

